

ІННОВАЦІЇ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

УДК 371.3

DOI: 10.12958/2227-2844-2022-1(349)-1-136-146

Білоус Ірина Ігорівна,

кандидат економічних наук, доцент
кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнського національного університету,
м. Тернопіль, Україна.
1982bilous@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0001-8203-1350>

Дем'янюк Антоніна Вікторівна,

кандидат економічних наук, доцент
кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнського національного університету,
м. Тернопіль, Україна.
demyanyuk.antonina@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-8994-7633>

Кричківська Оксана Василівна,

кандидат педагогічних наук, старший викладач
кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнського національного університету,
м. Тернопіль, Україна.
oknysem@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0003-3007-0248>

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Світові сучасні тренди інноваційного розвитку, зокрема, стрімкий розвиток мережевої економіки, швидка експансія сучасних технологій поширення та обміну інформацією, домінування людиноцентричного підходу, а також науко-технічний прогрес, інформаційний бум, наслідки пандемії COVID-19 у світі мають безпрецедентний вплив на розвиток сучасної освіти, яка вже довгий час знаходиться у стані постійного реформування та переосмислення традиційних педагогічних цінностей.

В сучасному світі саме особистісне становлення молодшої людини – представника нової генерації, який візьме на себе відповідальність за майбутнє країни і творитиме нову архітектоніку українського суспільства набуває великої значимості. Тобто, кінцевим результатом сучасної освіти має бути людина, яка спроможна жити та працювати в глобалізованому

світі та, яка сприйматиме неперервну змінність світу, як важливу складову особистого способу життя.

Отже, сучасна освіта має не лише надавати знання, але й прищепити людині здатність самостійно їх опановувати, пізнавати потрібну їй інформацію, самостійно опрацьовувати та творчо осмислювати її, а також здатність використовувати ці знання у своїй професійній та в суспільно-політичній діяльності. А це можливе лише завдяки інтенсивному реформуванню освіти відповідно до вимог часу, у процесі формування принципово нової системи освіти, яка поступово замінює традиційну. В Україні проблема забезпечення якості освіти перебуває на одній з важливих позицій суспільної уваги. У зв'язку з цим питання інноваційних технологій є актуальними, оскільки саме інноваційність вважається **важливою складовою розбудови сучасного освітнього процесу**.

Аналіз науково-педагогічної літератури показує, що вчені все частіше звертають увагу на проблему впровадження інноваційних технологій в освіту. Розробці теоретичних основ інноваційних технологій навчання присвячені праці Н. Арістової, Ю. Бабанського, В. Беспалько, О. Дубасенюк, Н. Кузьміна, О. Малихіна, С. Сафарян, С. Сисової та інших вчених. Серед науковців, які досліджували питання впровадження інноваційних технологій в навчання, варто відмітити праці І. Беха, Л. Даниленка, І. Дичківської, І. Зязюна, М. Кларіна, Л. Корінної, О. Пехоти, О. Попової, Л. Подимової, А. Прігожина, Л. Ребухи, В. Хименця, А. Хуторського та ін.

Незважаючи на наявність значної кількості науково-педагогічних праць, присвячених проблемам розвитку та впровадження інноваційних технологій навчання, дане питання все ще залишається однією з актуальних проблем у світовій педагогічній і науково-дослідній діяльності, оскільки існує необхідність більш глибокого осмислення ролі інноваційних технологій в сучасній освіті.

Метою статті є узагальнення теоретичних відомостей щодо впровадження та використання інноваційних технологій навчання в закладах освіти, дослідження сучасних тенденцій розвитку інноваційних технологій, а також систематизація та виокремлення підходів до класифікації інноваційних технологій.

Освіта – це цілеспрямована пізнавальна діяльність людей з отримання знань, умінь та навичок щодо їх вдосконалення. Саме освіта призначена, щоб дати молодому поколінню початкові знання, пришвидшує процес розвитку й становлення людини як особистості, забезпечує формування її світогляду, креативного мислення, духовності, ціннісних орієнтацій і моральних принципів. Зарубіжні вчені вважають, що суспільство і економіка країн базуються на знаннях. Доступ до знань, їх засвоєння і вміння раціонально використовувати ці ресурси і виступають як ключ до зміцнення конкурентоспроможності держави і, разом з тим, як покращення умов працевлаштування спеціалістів.

Варто відзначити твердження відомого українського вченого Івана Зязюна, який стверджує, що змістом і метою сучасної освіти повинна бути «... людина у постійному розвитку, її духовне становлення, гармонізація її відносин з собою та іншими людьми, зі світом... Система освіти створюється для людини, функціонує і розвивається в її інтересах, слугує повноцінному розвитку особистості і в ідеалі її призначення – щастя людини» (Зязюн, 2000, с. 14).

Як бачимо, освіта має окреслити для людини початкові знання культури, формуючи поведінку в дорослому житті на основі дійсних цінностей, саме вона має формувати особистість – відповідального творця власного життя і громадянина країни. Сьогодні такою виступає освіта інноваційна. У свою чергу, як стверджує український науковець Василь Химинець «... лише освічена, творча людина може бути здатною до змін, до інновацій, і, що головне, до системного інноваційного мислення, усвідомлених і цілеспрямованих дій. Тільки творчо сформована особистість стає активним суб'єктом суспільних відносин» (Химинець, 2009, с. 88).

Інновація в перекладі з англійської мови означає нововведення, тобто це певні нововведення в певній конкретній галузі науки.

Згідно Закону України «Про інноваційну діяльність», «інновації – це новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери» (Закон України «Про інноваційну діяльність», 2002).

В педагогіці, на нашу думку, інновації варто розглядати як впровадження нових ідей, пропозицій, технологій, послуг, будь-чого, що може покращити розвиток і результати освітнього процесу.

Широко відомо, що технологія – це наука про способи забезпечення потреб людства за допомогою технічних засобів. Головне її призначення – отримати гарантований результат. Проте, поняття «технологія» походить від грецького слова технологос і означає «техне» – мистецтво, майстерність, вміння, процес, «логос» – слово, думка. В буквальному перекладі з грецької мови технологія – це мистецтво слова, певний процес. Праця вчителя/викладача і є своєрідним процесом, основна ціль якого підготувати для суспільства освіченого й компетентного спеціаліста. А це можливо лише за умови грамотно й творчо зорганізованого процесу.

На нашу думку, *інноваційні технології навчання* можна трактувати як цілеспрямоване забезпечення навчального процесу за допомогою нових прийомів, способів та засобів організації навчальної діяльності для підвищення її ефективності та здобуття кількісно і якісно нових освітніх результатів. Тобто, специфіка педагогічної інноваційної технології полягає в тому, що за допомогою нововведень організовується та

здійснюється такий освітній процес, в кінцевому результаті якого досягається головні цілі сучасної освіти.

Як показує практика інноваційні технології, зокрема, в освіті виникають та ефективно впроваджуються в тих державах, де фінансування науки й освіти знаходиться на досить високому рівні.

Як зазначав науковець Василь Химинець «...інноваційне навчання – це зорієнтована на динамічні зміни в навколишньому світі навчальна та освітня діяльність, яка ґрунтується на розвитку різноманітних форм мислення, творчих здібностей, високих соціально-адаптаційних можливостей особистості» (Химинець, 2016, с. 42).

Специфічними особливостями інноваційного навчання є його відкритість майбутньому, здатність до передбачення та прогнозування на основі постійної переоцінки цінностей, налаштованість на активні та конструктивні дії в швидко змінних ситуаціях.

На нашу думку, до основних видів інноваційних технологій навчання варто віднести:

- Технології особистісно-орієнтованого освітнього процесу.
- Інтерактивні технології навчання.
- Технології формування творчої особистості.
- Дистанційні технології навчання.

Особливості методики *технології особистісно-орієнтованого освітнього процесу* полягає в тому, що освітній процес будується на навчальному діалозі учня/студента й учителя/викладача, який направлений на спільне створення програмної діяльності. При конструюванні обов'язково береться до уваги індивідуальна вибірковість учня/студента до змісту, форми та вигляду навчального матеріалу, його мотивація, прагнення використовувати отримані знання самостійно.

Саме особистісно-орієнтоване навчання є основою створення в закладі освіти освітньо-виховного середовища, організації педагогічно раціональної вербальної та невербальної комунікації та високої педагогічної майстерності викладацького колективу.

Оскільки центром усієї освітньої системи в цій технології є індивідуальність учня/студента, то її методична основа полягає в індивідуалізації і диференціації освітнього процесу.

Технологія особистісно-орієнтованого освітнього процесу припускає особливе створення навчального тексту, дидактичного матеріалу, методичних рекомендацій до його використання, типів навчального діалогу, форм контролю за особистим розвитком учня/студента під час оволодіння знаннями. Тільки за наявності дидактичного забезпечення, що реалізовує принцип суб'єктної освіти, можна говорити про побудову особистісно-орієнтованого процесу.

Головними цілями та завданнями даної технології навчання є:

- розвивати індивідуальні та пізнавальні здібності кожної молодої людини;

– максимально розкривати, ініціювати, використовувати індивідуальний (суб'єктивний) досвід учня/студента;

– допомогти особистості пізнати себе, самовизначитися і самореалізуватися, а не формувати заздалегідь задані якості.

Отже, інноваційність особистісно-орієнтованого навчання полягає в тому, що здійснюється формування особистості, яка здатна відповідно діяти. В центрі навчання, згідно даної технології, знаходиться учень/студент – його мотиви, цілі, неповторний психологічний стан.

Сучасні методи навчання потребують належних засобів їх реалізації. Головною складовою навчального середовища є сучасні інтерактивні засоби навчання. *Технологія інтерактивного навчання* – це організований спосіб активної суб'єктної взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу, який спрямований на досягнення поставлених цілей і завдань освіти, та сприяє накопиченню в учасників соціальних навиків комунікації та опануванню ними соціальних методів організації навчальної діяльності.

Особливість даної технології полягає в тому, що освітній процес провадиться за умови постійної взаємодії всіх учнів/студентів, що базується на засадах співпраці, взаємонавчання.

Головним джерелом мотивації є інтерес того, хто навчається, в результаті чого навчальній діяльності притаманний високий рівень активності. Той, хто навчає виступає як рівноправний партнер учнів/студентів, виконує організаційні та консультаційні функції.

Дослідники технології інтерактивного навчання розділяють інтерактивні технології на чотири групи: фронтальні технології (мікрофон, «мозковий штурм», ажурна пилка, «незакінчене речення»), інтерактивного колективно-групового навчання (ротаційні трійки, робота в парах, «Два-чотири – всі разом», «Карусель», «Акваріум», робота в малих групах), ситуативного навчання («Рольова гра», «Драматизація», «Спрощене судове слухання») та навчання у дискусії («Дискусії», «Метод прес», «Займи позицію», «Дерево рішень»).

Інтерактивні технології навчання стимулюють потребу учня/студента в реалізації свого потенціалу. Використання даної технології, на відміну від інших дозволяє суттєво підвищити відсоток засвоєння інформації (до 90%), навчання орієнтоване не лише на здобуття та засвоєння знань, але й на розуміння, аналіз, синтез, оцінювання, застосування цих знань.

Головними цілями та завданнями даної технології навчання є:

- розвивати комунікативні навички;
- створювати комфортні умови та сприятливе емоційне середовище для всіх учасників навчання;
- формувати навички роботи в команді та вміння висловлювати свої думки;
- викликати інтерес до навчання та внутрішню мотивацію;

– розкривати творчий потенціал.

Отже, метою інтерактивного навчання – є створювання комфортних умов навчання, при яких учень/студент відчуває свою успішність, інтелектуальну досконалість, що робить продуктивним сам освітній процес.

Застосування *технологій формування творчої особистості* в освітньому процесі зумовлене теперішнім станом розвитку суспільства і динамічними змінами в усіх сферах життєдіяльності та спонукає до високого рівня інтелектуального розвитку, креативності, здатності до створення та впровадження інновацій. Доцільно зазначити, що відповідно до сучасних наукових досліджень визначено, що творчі здібності можна не лише розвивати, але й формувати (Сафарян, 2010). Зазначене положення підкреслює першочергову необхідність у формуванні творчих здібностей учнів/студентів і потім аж їх застосування в освітньому процесі. Керуючись завданнями формування творчих здібностей важливо окреслити етапи їх розвитку, які визначені у сучасній педагогіці, з урахуванням рівнів сформованості в учнів/студентів якостей знань:

1) репродуктивний (перший рівень) – передбачає пряме відтворення знань та способів діяльності;

2) конструктивний (другий рівень) – передбачає перетворення набутих знань у подібні за типом навчальні ситуації, коли відбувається не просто перенесення однієї задачі на іншу, а напрацьовується конструктивна здатність до аналітико-синтетичної діяльності;

3) творчий характер діяльності (третій рівень) – проявляється у пошуку нових способів мислення, коли учнем/студентом творчо застосовуються знання в нестандартних ситуаціях (Сафарян, 2010).

Важливим показником творчого розвитку особистості доцільно вважати креативність, що передбачає здатність розв'язання задач новими нестандартними способами. До показників, які характеризують креативність відносять:

- оригінальність мислення;
- самостійність в оволодіння новими знаннями;
- багатогранність застосування нових знань;
- швидкість у вирішенні нестандартних ситуацій;
- вироблення нових рішень, які відрізняються від вже раніше існуючих (Корінна, 2014).

З метою досягнення вищезазначених показників важливо застосовувати в освітньому процесі такі технології формування творчої особистості, як: проблемно-пошуковий підхід, ситуативне моделювання та стратегічний підхід. Проблемно-пошуковий підхід визначає формування особливого простору навчальної діяльності учня/студента, яким передбачено здійснення суб'єктивного відкриття закону, явища, закономірності, засвоєння способу пізнання, механізму здобуття нових знань, тобто навчання через відкриття. Ситуативне моделювання

передбачає створення особливого простору навчальної діяльності учня/студента, який сприяє підготовці до вирішення різного роду задач, переживаючи їх та способи їх вирішення. Стратегічний підхід характеризується формуванням особливого простору навчальної діяльності учня/студента, у якому передбачається навчання через самостійне визначення місця в житті, висловлювання власної точки зору, проектування майбутнього шляхом вибору стратегії (Корінна, 2014).

Таким чином, створення освітнього простору з використанням технологій формування творчої особистості сприятиме формуванню креативності з метою впровадження інновацій в усіх сферах життєдіяльності.

В умовах стрімкого розвитку інформаційного суспільства та поширення пандемії COVID-19 необхідним постало застосування таких інноваційних технологій навчання, як *дистанційні технології навчання*, що передбачає використання комп'ютерних і телекомунікаційних технологій, за допомогою яких забезпечується інтерактивна взаємодія учасників освітнього процесу (Rebukha & Polishchuk, 2020).

Якість впровадження та застосування дистанційних технологій навчання доцільно оцінювати за допомогою наступних показників ефективності: результативність (успішність, індивідуальний підхід, застосування теоретичних знань на практиці); доступність (можливість розширення меж бажаних навчатися); ресурсомісткість (економія витрат на переїздах, використання приміщень); оперативність (скорочення часу на засвоєння та донесення знань); демократичність зв'язку між учасниками освітнього процесу; використання провідних освітніх технологій та комплексних програмних забезпечень (Михайліченко & Рудик, 2016).

Останніми роками найбільшого поширення набуло застосування системи дистанційного обслуговування Moodle, перша версія котрої була написана у 2002 р. і яка надає можливість представляти дистанційний курс навчання за темами або планувати діяльність студента індивідуально. Moodle передбачає різноманітні види діяльності: форуми, семінари, завдання, тести, відеоматеріали, опитування, чати тощо (Ткачова & Казанська & Шевцова, 2020). Ця технологія дистанційного навчання представляє собою сформований простір для сумісної роботи усіх учасників освітнього процесу з можливістю відслідковування успішності та безпечною аутентифікацією. Система дистанційного обслуговування Moodle має гнучкий інтерфейс із можливістю конфігурування макетів та дизайну сторінок, може інтегрувати з великою кількістю програмного забезпечення, включаючи інструменти для спілкування, спільної роботи, управління документами та інші програми підвищення продуктивності.

Важливо зазначити, що застосування дистанційних технологій навчання також має певні загрози у використанні (низький рівень координації дій учасників освітнього процесу, слабка технологічна база,

низький рівень володіння технологічними навиками, низька адаптивність окремих предметів до дистанційної форми викладання тощо, які необхідно вирішувати в контексті розвитку інформаційного суспільства з використанням новітніх інформаційних та педагогічних технологій).

Перспективами подальших розвідок убачаємо у дослідженні факторів взаємообумовленості процесів розвитку усіх сфер життєдіяльності у суспільстві та розвитку інноваційних технологій навчання з використанням передових освітніх практик.

Список використаної літератури

1. **Зязюн І. А.** Інтелектуально творчий розвиток особистості в умовах неперервної освіти. *Неперервна професійна освіта: проблеми, пошуки, перспективи : монографія / за ред. І. А. Зязюна.* Київ : Віпол, 2000. С. 11–57. 2. **Химинець В. В.** Інноваційна освітня діяльність : монографія. Тернопіль : Мандрівець, 2009. 360 с. 3. **Закон України «Про інноваційну діяльність»** від 4 липня 2002 р. *Відомості Верховної Ради України.* 2002. № 36. Ст. 266. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/40-15>. 4. **Химинець В. В.** Роль інноваційної освіти у сталому розвитку територіальних еколого-економічних систем. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Економіка.* 2016. Вип. 1(2). С. 39–44. 5. **Сафарян С. І.** Психолого-педагогічні особливості формування творчих здібностей школярів. *Освітологічний дискурс.* 2010. № 2. С. 13–25. 6. **Корінна Л. В.** Формування творчої особистості в системі роботи ліцею з обдарованою молоддю. *Інноваційні підходи до виховання студентської молоді у вищих навчальних закладах : матеріали Міжнар. наук.-практ. конференції (м. Житомир, 22-23 травня 2014 р.).* Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 249–263. 7. **Rebukha L., Polishchuk V.** Ukrainian Society and Covid-19: the Influence of the Pandemic on Educational Processes in Higher School. *Postmodern Openings.* 2020. No. 11 (2). Pp. 120–127. URL: <https://lumenpublishing.com/journals/index.php/po/article/view/2878/pdf>. 8. **Михайліченко М. В., Рудик Я. М.** Освітні технології : навчальний посібник. К. : ЦП «КОМПРИНТ», 2016. 583 с. 9. **Ткачова Н. М., Казанська О. О., Шевцова О. О.** Дистанційне навчання: інновації на ринку освітніх послуг. *Збірник наукових праць ЛОГОС.* Травень 2020. С. 41–44. DOI: <https://doi.org/10.36074/15.05.2020.v4.15>.

References

1. **Ziaziun, I. A.** (2000). Intelktualno tvorchy rozvytok osobystosti v umovakh neperervnoi osvity [Intellectual and creative development of personality in conditions of continuous education]. *Neperervna profesiina osvita: problemy, poshuky, perspektyvy – Continuing professional education: problems, searches, prospects.* (pp. 11-57). Kyiv: «Vipol» [in Ukrainian]. 2. **Khymynets, V. V.** (2009). Innovatsiina osvitnia diialnist [Innovative educational activity]. Ternopil: Mandrivets [in Ukrainian]. 3. **Zakon** Ukrainy

«Pro innovatsiinu diialnist» vid 4 lypnia 2002 roku № 40-IV [The Law of Ukraine «On Innovation Activity» of July 4, 2002 (№ 40-IV)]. (2002). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 36, 266. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15> [in Ukrainian].

4. Khymynets, V. V. (2016). Rol innovatsiinoi osvity u stalomu rozvytku terytorialnykh ekoloho-ekonomichnykh system [The role of innovative education in the sustainable development of territorial ecological and economic systems]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriya: Ekonomika – Scientific Bulletin of Uzhgorod University. Series: Economics*, 1 (2), 39-44 [in Ukrainian].

5. Safarian, S. I. (2010). Psykholoho-pedahohichni osoblyvosti formuvannia tvorchykh zdibnostei shkolariv [Psychological and pedagogical features of the formation of creative abilities of students]. *Osvitlohichnyi dyskurs – Educational discourse*, 2, 13-25 [in Ukrainian].

6. Korinna, L. V. (2014). Formuvannia tvorchoi osobystosti v systemi roboty litseiu z obdarovanoiu moloddu [Formation of creative personality in the system of lyceum work with gifted youth]. *Innovatsiini pidkhody do vykhovannia studentskoi molodi u vyshchyykh navchalnykh zakladakh – Innovative approaches to the education of student youth in higher education*. (pp. 249-263). Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU im. I. Franka [in Ukrainian].

7. Rebukha, L., & Polishchuk, V. (2020). Ukrainian Society and Covid-19: the Influence of the Pandemic on Educational Processes in Higher School. *Postmodern Openings*, 11 (2), 120-127. Retrieved from <https://lumenpublishing.com/journals/index.php/po/article/view/2878/pdf>.

8. Mykhailichenko, M. V., & Rudyk, Ya. M. (2016). Osvitni tekhnolohii [Educational technologies]. K.: TsP «KOMPRYNT» [in Ukrainian].

9. Tkachova, N. M., Kazanska, O. O., & Shevtsova, O. O. (2020). Dystantsiine navchannia: innovatsii na rynku osvitnikh posluh [Distance learning: innovations in the market of educational services]. *Zbirnyk naukovykh prats ЛОГОΣ – Collection of scientific works ЛОГОΣ*, 41-44. DOI: <https://doi.org/10.36074/15.05.2020.v4.15> [in Ukrainian].

Білоус І. І., Дем'янюк А. В., Кричківська О. В. Інноваційні технології навчання в контексті розвитку сучасної освіти

У статті висвітлено особливості застосування інноваційних технологій навчання в контексті розвитку сучасної освіти з урахуванням домінування людиноцентричного підходу та розвитку інформаційного суспільства, а також впливу пандемії COVID-19 на здійснення освітнього процесу.

Дослідження та систематизація наукових підходів до теоретичних засад інноваційних технологій навчання дозволили сформулювати визначення поняття інноваційні технології навчання, які доцільно трактувати як цілеспрямоване забезпечення навчального процесу за допомогою нових прийомів, способів та засобів організації навчальної діяльності для підвищення її ефективності та здобуття кількісно і якісно нових освітніх результатів.

Систематизовано та проаналізовано такі види інноваційних технологій навчання, як технології особистісно-орієнтованого освітнього процесу, інтерактивні технології навчання, технології формування творчої особистості, дистанційні технології навчання. Визначено переваги та загрози впливу на їх застосування в сучасному освітньому процесі.

Окреслено перспективи подальших розвідок в контексті дослідження факторів взаємообумовленості процесів розвитку усіх сфер життєдіяльності у суспільстві та розвитку інноваційних технологій навчання з використанням передових освітніх практик.

Ключові слова: інноваційні технології навчання, технології особистісно-орієнтованого освітнього процесу, інтерактивні технології навчання, технології формування творчої особистості, дистанційні технології навчання.

**Билоус И. И., Демьянюк А. В., Кричковская О. В.
Инновационные технологии обучения в контексте развития
современного образования**

В статье освещены особенности применения инновационных технологий обучения в контексте развития современного образования с учетом доминирования человекоцентрического подхода и развития информационного общества, а также влияния пандемии COVID-19 на осуществление образовательного процесса.

Исследования и систематизация научных подходов к теоретическим основам инновационных технологий обучения позволили сформулировать определение понятия инновационные технологии обучения, которые целесообразно трактовать как целенаправленное обеспечение учебного процесса с помощью новых приемов, способов и средств организации учебной деятельности для повышения ее эффективности и получения количественно и качественно новых образовательных результатов.

Систематизированы и проанализированы такие виды инновационных технологий обучения, как технологии личностно-ориентированного образовательного процесса, интерактивные технологии обучения, технологии формирования творческой личности, дистанционные технологии обучения. Определены преимущества и угрозы влияния на их применение в современном образовательном процессе.

Обозначены перспективы дальнейших исследований в контексте определения факторов взаимообусловленности процессов развития всех сфер жизнедеятельности в обществе и развития инновационных технологий обучения с использованием передовых образовательных практик.

Ключевые слова: инновационные технологии обучения, технологии личностно-ориентированного образовательного процесса, интерактивные

технологии обучения, технологии формирования творческой личности, дистанционные технологии обучения.

Bilous I., Demianiuk A., Krychkivska O. Innovative Learning Technologies in the Context of Modern Education

The article highlights the application of innovative learning technologies in the context of modern education, considering the dominance of human-centered approach and information society development, as well as the impact of the COVID-19 pandemic on the implementation of the educational process.

Research and systematization of scientific approaches to the theoretical foundations of innovative learning technologies allowed to formulate a definition of innovative learning technologies, which should be interpreted as purposeful support of the educational process with new techniques, methods and means of organizing educational activities to increase its efficiency and quantitatively and qualitatively new educational outcomes.

Such types of innovative learning technologies as technologies of personality-oriented educational process, interactive learning technologies, technologies of creative personality formation, distance learning technologies are systematized and analyzed. The advantages and threats of influencing their application in the modern educational process are determined.

Prospects for further research in the context of studying the factors of interdependence of the processes of development of all spheres of life in society and the development of innovative learning technologies using best educational practices are outlined.

Key words: innovative learning technologies, technologies of personality-oriented educational process, interactive learning technologies, technologies of creative personality formation, distance learning technologies.

Стаття надійшла до редакції 20.01.2022 р.

Прийнято до друку 28.02.2022 р.

Рецензент – д. п. н., проф. Ребуха Л. З.